

Behnke (FP):

»Hvem har givet de »politiske ordrer«, som gør, at BZ'erne i København ikke bliver pågrebet ved ulovlige handlinger i politiets påsyn?«

Begrundelse

I Ekstra Bladet fra den 14. maj 1988 skriver en læser, Peter Selchau fra Hørsholm, at han den 8. maj d.å. på Trianglen i København fik sin bil ødelagt af BZ'ere med politibetjente som tilskuere. Ved en senere klage til politiet får P. Selchau oplyst, at der var givet »politisk ordre« til ikke at blande sig.

Spørgeren vil gerne vide, hvem der har afgivet sådanne »politiske ordrer« om ikke at beskytte sagesløse borgere mod BZ-terroristerne og med hvilken hjemmel.

Svar (9/6 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det følger blandt andet af bestemmelserne i retsplejeloven, at politiet har til opgave at opretholde fred og orden samt at foretage det fornødne til forhindring af forbrydelser og til efterforskning og forfølgning af sådanne.

Politiet har således både ret og pligt til at gribe ind over for de ulovligheder og optøjer, som begås af BZ'ere.

Der er derfor naturligvis ikke i den tid, hvor jeg har været justitsminister, givet nogen som helst ordre til, at politiet skulle undlade at gribe ind mod disse ulovligheder. Jeg har tværtimod adskillige gange givet udtryk for min fulde støtte til politiets indgriben over for BZ'ere.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forhandling om redegørelse nr. R 2:

Forhandling om arbejdsministerens redegørelse af 10. juni 1988 om en forstærket indsats mod langvarig ledighed.

(Redegørelsen anmeldt 10/6 88. Redegørelsen givet 10/6 88. Meddelelse om forhandling 10/6 88).

Forhandling**Kaj Poulsen (S):**

Der er et gammelt dansk ord, der siger, at den usandhed, der er halvt fortalt, som regel er

den største løgn. Jeg må med beklagelse sige, at den redegørelse, vi har til behandling her, er fyldt med halve sandheder. Den er udtryk for den værste kynisme, når den i al sin usselhed og demagogi sparker i tusindvis af mennesker ud i sociale situationer, som uundgåeligt vil splitte familier og skabe håbløshed og udbredt fattigdom hos de danskere, arbejdsministeren vil behandle så kynisk, som det fremgår af redegørelsen.

Jeg skal kort gennemgå nogle steder i redegørelsen – jeg kan desværre ikke nå det hele – for at påvise de halve sandheder. På første side siger ministeren:

»Nedgangen i antallet af langtidsledige er kommet til udtryk ved, at tilgangen til arbejds-tilbudsordningen i perioden 1983-87 er reduceret med godt 40 pct.«

Det er rigtigt, men hvorfor oplyser ministeren ikke Folketinget om de tal, som vi kender i dag, og som omhandler mennesker, som har været ledige siden 1986, og som skal ind i systemet fra nu af og fremover? Hvorfor skal redegørelsen være fyldt med pral? De lokale arbejdsmarkedsnævne har fortalt, at tilgangen i 1988 og 1989 vil stige med 25 pct. Hvorfor kun den halve sandhed? For at Folketinget kan tage stilling til det, arbejdsministeren kommer med, må vi dog have den hele sandhed, for det er fremtiden, det gælder i det papir, arbejdsministeren har lagt frem.

Ministeren fortsætter:

»Baggrunden for det kraftige fald i antallet af langtidsledige efter 1983 er uden tvivl den markante beskæftigelsesfremgang i årene efter 1983.«

Så spørger vi: Til hvornår? For nu drejer det sig altså om fremtiden. Det er rigtigt, at der har været en beskæftigelsesfremgang fra 1983 på ca. 40.000 – 50.000 arbejdspladser om året, men fra juni måned 1986 har der været en markant nedgang på ca. 1.000 arbejdspladser om måneden, og den er stigende i øjeblikket. Det er noget, som Folketinget burde have oplyst for at kunne tage stilling til, om det, ministeren lægger frem, er tilstrækkeligt. Igen skulle det kun være pral, som intet indhold havde, når man går sagerne igennem.

Senere siger ministeren:

»Selv om regeringen gerne havde set, at mange flere ledige havde benyttet sig af tilbudene om at uddanne sig med uddannelsesyndelse el-